

C60 – BRU4

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

11 januari 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de ondersteuning van het Nederlandstalig karakter van sportclubs in de Vlaamse Rand rond Brussel

1

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Frank Vandembroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de ondersteuning van het Nederlandstalig karakter van sportclubs in de Vlaamse Rand rond Brussel

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, vooraleer mijn vraag te stellen, zou ik toch wel willen wijzen op het belang van de sport in de samenleving. Misschien denkt Midas Dekkers daar anders over. Met enige voorzichtigheid kunnen we toch stellen dat, naast een nuttige vrijetijdsbesteding, sport in sommige gevallen ook een hulpmiddel kan zijn tegen de verzuring. Soms kan ze als een integratiemiddel worden aanzien. Ze kan een economisch belang hebben, vanuit opvoedkundig opzicht belangrijk zijn enzovoort.

Anderhalf jaar geleden is de verfransing van de sportclubs in de Vlaamse Rand al aan bod gekomen. Ik zal de redenering die ik toen heb ontwikkeld, niet helemaal overdoen. De kern van de zaak is dat enkele tientallen sportclubs in de Rand, die tien à vijftien jaar nagenoeg volledig Nederlandstalig waren, nu nog wel een veelal Vlaams bestuur hebben, maar qua leden voor meer dan de helft uit Franstaligen bestaan. Op zich hoeft dat geen probleem te zijn. In de feiten leidt dit echter tot een echte verfransing.

Wat in de sportclubs gebeurt, is eigenlijk een gevolg van wat zich ook in de maatschappij voordoet. We kennen allemaal de verandering van de demografie in het Brussels Hoofdstedelijke Gewest, de 'overloopscenario's', en de druk op de kern van het hoofdstedelijke gewest. Daardoor ontstaan bepaalde verdringingsprocessen, waardoor autochtone Brusselaars naar de Rand verhuizen. De mensen uit de Rand verhuizen dan weer naar verderop gelegen gemeenten. Het probleem is bekend. Het is ook zeer moeilijk om daar tegen in te gaan. De Vlaamse Regering tracht daar iets aan te doen. De problemen doen zich voor in heel wat steden in ons land maar ook in het buitenland.

Verhoudingsgewijs zijn er veel minder sportvelden in Brussel dan in de Vlaamse Rand. Dat maakt dat een aantal Brusselaars hun sportactiviteit elders uitoefenen dan in de gemeente waar ze wonen. Veel mensen leggen gemakkelijk 5 kilometer of meer af om te sporten, ter-

wijl er vaak toch een volledige sportinfrastructuur aanwezig is in hun buurt. Ze mijden die plaatsen omdat het publiek dat daar sport, niet aan hun normen voldoet. Ik wijs er wel op dat dit een zeer algemene schets van het probleem is. Bij deze vraag zal ik me beperken tot de taalaspecten.

We zitten een in vicieuze cirkel. Het probleem is zeer moeilijk op te lossen omdat een en ander samenhangt met wonen als dusdanig. We moeten ons wel afvragen wat we kunnen doen om de clubs bewust te maken van de situatie en ze te ondersteunen, zodat ze de zaak beter kunnen opvangen.

Ik weet dat er zeker in de faciliteitengemeenten al heel wat gebeurt. vzw De Rand ondersteunt er een aantal sportinitiatieven en -projecten, ook met betrekking tot de promotie van het Nederlandstalige karakter. Dat vormt echter maar een heel klein aspect van de algemene thematiek die ik hier wil aankaarten.

Mijnheer de minister, in het meest recente verslag van de Task Force Vlaamse Rand staan heel wat interessante zaken. Men engageerde zich om te onderzoeken hoe de sportclubs in de Vlaamse Rand het best kunnen worden ondersteund om het Nederlandstalige karakter te vrijwaren en hoe ze tegelijkertijd ook kunnen open staan voor anderstaligen. Dat zou gebeuren met nieuwe middelen voor taalpromotie. Tussen beide is er misschien een spanningsveld. Via een goede begeleiding kunnen ze echter hand in hand gaan.

Mijnheer de minister, hoever staat het met dit onderzoek? We hebben het rapport van de task force twee maanden geleden gekregen. Ik acht de tijd rijp om mijn vragen nu te stellen. Wordt het onderzoek effectief uitgevoerd? Zijn er al resultaten? Normaal gezien zou dat het geval moeten zijn. Indien niet, waarom niet? Indien ja, wat zijn dan die resultaten? Welke beleidsbeslissingen moeten er dan worden genomen?

Ik weet ook dat het voor een parlementslid gemakkelijk is om vragen te stellen. Af en toe is het aangewezen om ook een begin van antwoord te formuleren. Veel verantwoordelijken in sportclubs merken de geschetste evolutie en misschien kan een brochure daarbij helpen. Ik besef wel dat we niet alle heil van brochures mogen verwachten. Een interessant element in de discussie is uiteraard ook het competitieve: sportclubs trekken de beste sporters aan om te kunnen winnen. Een Vlaamse voetbalclub in de Rand zal een Franstalige Brusselse sporter aantrekken die veel doelpunten maakt. Dat is een element waar ik zeker geen abstractie

van wil maken. Los daarvan, is er bijna intellectuele vervreemding bij de bestuurders die zich afvragen wat er met de club aan het gebeuren is. Als ze naar vijf jaar geleden kijken, dan merken ze dat er ondertussen heel veel is veranderd. Ze zijn daartegen onvoldoende opgewassen en zien niet welk antwoord ze daarop moeten bieden. Ik geloof dan ook dat het mogelijk moet zijn om via een goed opgestelde brochure, die dan wordt begeleid door sensibiliseringsacties en misschien ook vorming, de verantwoordelijken van de Nederlandstalige sportclubs in de Rand meer te wapenen. Vaak is er schroom bij de trainers, die niet moeilijk willen doen door alleen Nederlands te praten. Om de training gemakkelijk te laten verlopen, gebruiken ze beide talen. Als er meer richtlijnen worden gegeven over hoe met meertaligheid in een eentalige sportclub kan worden gewerkt, dan zouden we al iets verder staan. Dit is vast niet voldoende, maar het is een mogelijkheid om deze maatschappelijke ontwikkeling in de Rand beter op te vangen.

Ik ben uiteraard benieuwd naar uw antwoord en inzichten.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, de heer Gatz vestigt al een aantal jaren terecht de aandacht op deze problematiek bij de sportclubs in de Vlaamse Rand. Het is een belangrijk instrument om het Vlaamse karakter van de Rand te benadrukken en te versterken. Onderwijs is uiteraard een heel belangrijk element en we zien dat heel wat anderstaligen naar het Nederlandstalig onderwijs gaan. U hebt bijzondere maatregelen getroffen om dat onderwijs te ondersteunen. Of dat voldoende is, is een andere kwestie. De sportclubs kunnen worden beschouwd als een soort verlengstuk van dat Nederlandstalig onderwijs: heel wat van die kinderen gaan ook naar sportclubs. Als ze dan, in tegenstelling tot het onderwijs, worden geconfronteerd met een club waar ze in het Frans terecht kunnen, dan werkt dat contraproductief. Ik sluit me dan ook graag aan bij de vraag van de heer Gatz met betrekking tot de resultaten van het onderzoek. Een brochure kan ondersteuning bieden, maar ik vrees dat dit niet zal volstaan. De provincie Vlaams-Brabant organiseert voor het onthaalpersoneel cursussen over hoe dit moet worden opgevangen. Misschien moeten we ook in die zin denken voor wat betreft de sportclubs. Er zijn verschillende mogelijkheden, maar we moeten eerst de resultaten van de task force afwachten.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, het onderzoek naar de sportclubs is gestart in de loop van de maand september van 2006 en

wordt uitgevoerd door het Centrum voor Taal en Onderwijs van de K.U.Leuven en de Vrije Universiteit Brussel.

Het lijkt me nuttig u toe te lichten hoe dit onderzoek is opgebouwd. Allereerst is er een periode van dataverzameling. Die gebeurt op basis van drie werkwijzen. Allereerst neemt men interviews af bij de hogere en de gemeentelijke niveaus en sportclubs. Ten tweede observeert men wat het taalgebruik is bij de sportclubs. Ten derde worden er ook enquêtes afgenomen. Ik kan u nu al zeggen dat men mij bij een laatste stand van zaken heeft bekendgemaakt dat men 8 interviews op hogere niveaus heeft afgenomen, 18 schepenen heeft geïnterviewd, 18 sportfunctionarissen, 16 sportraadvoorzitters, 31 clubbestuursleden en 67 trainers.

39 sportclubs zijn opgenomen in de observatiefase. Deze observatie bestaat uit het observeren van de trainingen van indien mogelijk jeugd én volwassenen, het observeren van wat naast het veld gebeurt zoals in de kantine en bij het afhalen door ouders, het nakijken van reglementen, clubbladen, affiches en de website, en tot slot door gesprekken te voeren met ouders en leden.

Er zijn nu al 264 ingevulde enquêtes, maar nog niet alle clubs hebben ze ingediend. De eindresultaten en conclusies zijn dus nog niet geformuleerd. Ik durf niet goed te voorspellen wanneer die klaar zullen zijn, maar het is niet voor onmiddellijk. Ik denk dat we in de loop van het voorjaar de resultaten zullen kunnen bekendmaken. Ik zal de commissie dan ook te gepasten tijde op de hoogte brengen van de resultaten van dit onderzoek.

De heer Sven Gatz: Dat is natuurlijk het risico van een vraag in te dienen op basis van rapporten die twee maanden geleden aangekondigd werden. Ik vind het positief dat het om een diepgaand onderzoek gaat. Op basis daarvan zullen we een duidelijker zicht op de problematiek krijgen. Ik ga ervan uit dat, als u in het bezit bent van de resultaten, u een initiatief zult nemen om die aan de commissieleden bekend te maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
